

Wade Bradford

ER ZIT EEN

DODO

~ OP DE ~

BRUIDSTAART

met illustraties van
Kevin Hawkes

FONTAINE UITGEVERS

‘Dag, meneer Snurkmans,’ zei de portier. ‘Wat brengt u vandaag naar Hotel Deelmeer?’

‘Ik ben gevraagd om viool te spelen op een bruiloft,’ zei meneer Snurkmans.

‘Welkom,’ zei de huwelijksplanner. ‘Fijn dat u er bent.’

Toen zei ze: ‘U bent een beetje te vroeg. Zal ik een warme chocolademelk voor u maken terwijl u wacht?’

‘Ja, maar graag zonder marshmallows,’ zei meneer Snurkmans.
‘Daar moet ik van niezen.’

Terwijl meneer Snurkmans wachtte op zijn warme chocolademelk zonder marshmallows, trok een toetjeskarretje zijn aandacht. Er stond een prachtige taart op.

Hij zag ook een vogel, een dodo, die zijn oog had laten vallen op de taartversiering.

De dodo sprong op het toetjeskarretje en schrokte een roos van de versiering naar binnen.

‘Blijf van die taart af!’ bulderde meneer Snurkmans. Hij rende achter de vogel aan en zwaaide met de strijkstok van zijn viool. De dodo ging ervandoor.

De huwelijksplanner had het allemaal gezien. ‘Goed gedaan, meneer Snurkmans! U hebt de bruidstaart gered!’

‘O, het was een kleine moeite,’ zei meneer Snurkmans en hij stak trots zijn borst een beetje vooruit.

De huwelijksplanner ging de banketbakkers halen om de versiering te laten herstellen.

Meneer Snurkmans hield de wacht bij de bruidstaart, voor het geval de dodo terug zou komen.

De dodo kwam niet terug. Maar twee bevers stormden de kamer binnen en gingen recht op de taart af.

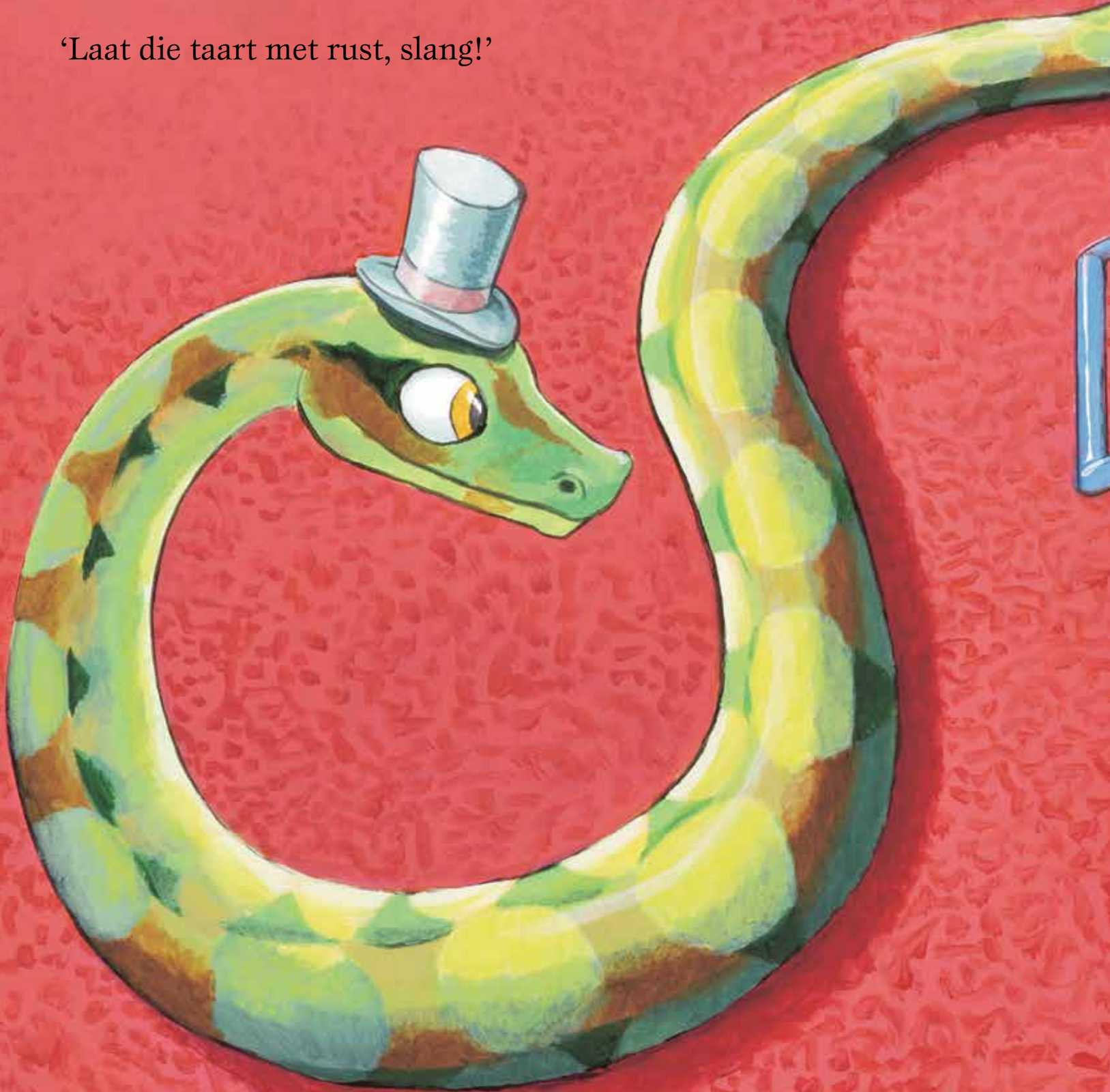
‘Wegwezen, bevers!’ brulde meneer Snurkmans. ‘Blijf van die bruidstaart af!’

De bevers maakten zich uit de voeten.

Meneer Snurkmans voelde zich nogal heldhaftig, tot hij zag dat een boa constrictor richting het toetjeskarretje gleed.

‘Laat die taart met rust, slang!’

Meneer Snurkmans vluchtte met de bruidstaart
weg uit de lobby.

